

سرخن:

نشریه الکترونیکی شمسه و چشم انداز مترقی سازمان کتابخانه ها، موزه ها و مرکز اسناد آستان قدس

رضوی

به قلم: سردبیر

(کلمة الحكمة ضالة المؤمن فحيث وجدها فهو احق بها) (بحار الانوار، ج ۲ ص ۹۹)

پیامبر اکرم (ص) می فرماید: حکمت گمشده مؤمن است، و هر کس که چیزی گم کرده آن را در هر نقطه که پیدا کند معطل نمی شود و برمی دارد.

سخن از نشریه شمسه است؛ نشریه ای که ماجرای مفصلی برای خود دارد و مانند هر کار و یا اثر دیگری که ماندگار می شود از شکل گیری ایده تا تحقق عملی آن، موانع و گذرگاههای متعددی را به سلامت و میمنت از پیش رو برداشته و پشت سر گذاشته است. در این نوشته، نیازی نمی بینم که بیش از اندازه، وقت و ذهن خواننده گرامی را مشغول کنم و از افعال ماضی استفاده اسراف کارانه نمایم بلکه بیشتر روی سخنم به آینده است. تمایل دارم تا نوشته خود را بیشتر در پیوند با چشم انداز مصوب سازمان کتابخانه ها، موزه ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی پیش ببرم. چشم انداز امیدبخشی که سازمان و اعضای خانواده بزرگش را مکلف نموده است تا غنی ترین، فعالترین و بهترین مرکز کتابخانه ای، آرشیوی و موزه ای در جهان اسلام را بنا نهند. چشم اندازی که چراغ روشنای مسیر حرکت سازمان و کارکنان آن به سوی تعالی بوده و تکلیف آنها را برای طی مسیر مشخص نموده است. چشم اندازی که فکر و اندیشه بزرگ و همت عالی می طلبد و به هیچ عنوان سستی و ضعف را در این راه بر نمی تابد. چشم اندازی که ماموریتش یافتن ابزار و شیوه بهتر شدن و رشد و تکامل یافتن و مطالبه اش سرمشق و الگوی موفقیت و بزرگی برای دیگران شدن است.

سازمان کتابخانه ها، موزه ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی به واسطه انتساب به شخصیت سترگ و وجود پرفیضی چون عالم آل محمد (ع) تمام ظرفیتهای بزرگی و مهتری را برای خویش مهیا می بیند. به نظر می آید که در این دستگاه با عظمت، مجال کوچک فکر کردن و کوچک عمل کردن برای کسی مجاز نباشد و چه بسیارند افرادی که دل در گرو این دستگاه و پیشرفتهای بزرگ آن دارند و با چشم عظمت و تحسین بدان می نگرند. خدا را شاکریم که در سالهای اخیر پس از انقلاب، شاهد تحولات بسیار ارزنده و فرخنده ای در سطح سازمان بوده ایم که در برابر دیدگانمان چشم انداز فاخری را برای آینده به تصویر می کشاند. بهره گیری وسیع از نیروهای متخصص و جوان، تجهیز و تکمیل مجموعه منابع اطلاعاتی و گسترشهای فیزیکی پدیدآمده، توسعه روحیه تصمیم گیریهای شورائی و تخصصی و بسیاری از تحولات دیگر، از جمله سرنخهای امیدبخش حرکت به سوی آینده ای مطمئن

است. در دنیای نشریات ادواری نیز کمتر کسی را می توان در حوزه کتابداری و اطلاع رسانی یافت که نشریه ارزشمند سازمان یعنی کتابداری و اطلاع رسانی را نشناسد. نشریه ای که با هدایت اساتید بزرگوار و دانشمندی چون دکتر دینانی و دکتر فتاحی و با حمایت‌های بی دریغ سازمان راه خویش را یافته و اکنون بر تارک نشریات تخصصی رشته چون چراغی فروزان می درخشد و مایه اعتبار علمی و تخصصی سازمان در جوامع و محافل علمی گشته است. نشریه ای که از چنان شهرت و جایگاهی برخوردار است که بسیاری از محققان و پژوهشگران برای انتشار مقالات خود در آن به اصطلاح سر و دست می شکنند و این امر گاه عرصه را برای سردبیر محترم بس تنگ و دشوار می سازد بدانگونه که مجبور می گردد از میان بسیاری از مقالات خوب، دست به گزینش بزند و به دلیل محدودیتهای موجود چند مقاله را انتخاب نموده و الباقی را از روی اجبار حذف نماید! البته همکاران خود سازمان نیز از این قاعده مستثنی نیستند و برای بسیاری از آنها، انتشار مقاله در این نشریه به دلیل سطح بسیار بالا و داوری های علمی سخت گیرانه اش، گوئی ناممکن و جزء محالات شده است. این امر و سایر عوامل و ضرورت‌های گوناگونی که بحث راجع به آنها از حوصله این جمع خارج است، ضرورت شکل گیری و پیدایش محملی جدید با قالب و ساختاری تازه را روشن نمود، محملی که قادر باشد زمینه انتشار یافته ها و دانسته های علمی محققان را بیش از پیش فراهم نماید. این محمل، نشریه الکترونیکی نام دارد. همان محملی که برای ایجاد و توسعه آن، بسیاری از سازمانهای علمی و برخی از کتابخانه های بزرگ دنیا به دلیل آگاهی از قدرت انتقال اندیشه و فکر در دنیای پر رمز و راز شبکه، سرمایه گذاریهای کلانی نموده و دست به برنامه ریزیهای گسترده ای زده اند. سازمان ما اگرچه در ایران در این رابطه پیشرو نیست اما قطعا از پیشگامان این مسیر به شمار می آید. درحقیقت، ایجاد نشریه الکترونیکی شمسه با وجود آنکه به خودی خود می تواند اقدامی بزرگ و فرخنده به شمار آید اما زمانی می توان به این اقدام بزرگ بیش از پیش افتخار و مباهات نمود که بتوان آن را در مسیر تعالی و در راستای چشم انداز فاخر سازمان توسعه و شکوفا کرد؛ که این امر بدون شک نیازمند حمایت و پشتیبانی تک تک اعضای سازمان، مدیران آینده نگر آن و جامعه علمی ایران زمین است. در این جهت، راه دشواری را در پیش رو داریم و خوب به این نکته واقفیم که برای طی کردن این مسیر دشوار، نیازمند مشاوره و بهره گیری از نظرات و انتقادات بزرگان و اندیشمندان خود هستیم.

در پایان جا دارد از تمام کسانی که ما را در راه رسیدن به سرمنزل مقصود یاری نموده و می نمایند تشکر و قدردانی خالصانه نمایم و از تمام اندیشمندان، اساتید و علمای اهل فن ایران زمین استعدا دارم که ما را در راه تحقق چشم انداز این نشریه که همانا وصول به جایگاه متعالی در جوامع و حوزه های علمی است یاری نمایند.

و من الله المستعان ...

